

gaa ind paa Endringsforslaget og derefter paa Lovforslaget. — Jeg skal for Dvrigt ikke videre indlade mig paa Eagen, thi det forekommer mig, at den ikke er af et større Omfang, end at den allerede ved de foregaaende to Behandlinger er tilstrækkelig drøftet.

Ulfstrup: Det er med Rette blevet fremhævet af ærede foregaaende Talere, at der ikke gives nogen Lov for, at modtagen almindelig Fattigunderstøttelse skal tilbagebetales, men det er ganske vist, at det almindelige Fattigvæsen ofte kommer i den Stillning, at det bliver nødt til at gjøre Udlæg for Personer, der ellers ikke paa nogen Maade kunne betragtes som hørende ind under det almindelige Fattigvæsen, eller som i alt Fald meget kort Tid efter, at de have nydt Understøttelse, komme i en saadan Stillning, at de kunne tilbagebetale, hvad der er lagt ud for dem. Dette hænder saa hyppig, at man virkelig netop med Hensyn til disse Personer kommer i meget store Vanskeligheder ved Lovforslaget; thi det giver dem, som jeg tillod mig at bemærke ved 1ste Behandling, Leilighed til at stifte en Gjæld, for hvilken de meget let ville kunne frigjøre sig, men som det efter min Mening maa være Kommunerne magtpaaliggende at faae betalt.

Kovod: Jeg skal kun gjøre en ganske kort Bemærkning, idet jeg blot vil sige, at naar jeg ikke til denne Behandling paany i samarbeidet Skikkelse har opstillet det Endringsforslag, jeg havde den Ære at stille til 2den Behandling, og hvis Grundtanke blev godkjendt samtidig med, at dets Skikkelse blev forkastet, har dette sin Grund i, at jo mere jeg er kommen til at overveje, hvad der behøvedes, for at denne Tanke kunde gennemføres, desto mere frygter jeg for at forbyde mig for Meget ind paa Fattiglovgivningens Omraade, og da vi have Ministerord for, at vi i en nær Fremtid kunne vente den hele Fattiglovgivning underkastet en grundig Omdannelse, fandt jeg det mere formaalstjenligt ikke igjen at optage dette Spørgsmaal, da det ikke er af dem, hvis Løsning det er om at gjøre at fremtvinge, eller hoormed man, som

det hedder, skal falde ind ad Døren. — Hvad selve det foreliggende Lovforslag angaar, er det en Selvsølge, at jeg stemmer for det, og jeg gjentager min Tak til de ærede Forslagsstillere, som have opstillet det. Jeg er overbevist om, at det praktisk ikke vilde gjøre nogen Skade, om det end er vist, at det kunde gjøre mere Skade end Gavn; men det gaar i Retning af den Land, der rører sig her, og det vilde være en Fornegelse af denne Land, hvis man ikke nu, da det er kommet saavidt med Forslaget, vilde lade det gaa videre. I Særdeleshed har det glædet mig overordentlig at høre af den ærede sidste Taler (Winther), at han appellerer til Uæresfølelsen hos disse Smaafolk, som vi kalde dem, og vil søge ad Lovgivningens Vej at vække denne Følelse hos dem, thi det er overordentlig gavnligt. Jeg haaber derfor ogsaa, at han stadig vil understøtte ethvert Forslag, der kommer frem i Retning af at tilveiebringe det Underlag, hvorpaa denne Selvsølelse o. s. v. kan bygges, thi vi vide, at der for at udøve borgerlige og politiske Rettigheder, og for i det Hele at føre et aandeligt høiere, menneffeligt Liv, ogsaa nødvendigt kræves et vist materielt Grundlæg. Det behøver ikke at være saa overmaade stort, men et vist Lavmaal af Velbefindende maa der dog være. Ligesom det ærede Medlem tog det ærede Medlem for Ddøns (Koch) paa Ordet, tager jeg ham paa Ordet i Henseende til, at vi tør gjøre Regning paa hans Støtte for ethvert Forslag, der gaar ud paa at forbedre de mindre bemidlede Klassers Aar, selv om man kunde være noget i Tvivl om, at den Vej, der foreslaas, altid er den rette.

Da Ingen yderligere ønskede at ytte sig, var Forhandlingen sluttet.

Forslaget under Nr. 1 af Klein, Chr. Nimestad, Winther, N. Hansen, Rotwitt, Frølund, Olsen, Rugaard, Th. Nielsen, Povlsen, Søren Tørgensen, Bonløkke, G. Hansen, G. Hansen, N. Albertsen og S. P. Christensen:

Paragrafen affattes saaledes: